

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře, předsedkyně senátu Mgr. Jaroslava Novotná jako samosoudce, rozhodl ve věci

žalobkyně: [redacted] narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Jaroslavem Kadlecem
se sídlem Tyršova 521, 390 02 Tábor

proti
žalovanému: [redacted] narozen [redacted]
bytem [redacted]

o ochranu rušené držby

takto:

I. Žalovaný je **povinen** zdržet se zásahu do práva žalobkyně brát podle své potřeby vodu ze studny nacházející se na hranici pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted] na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted] a pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Tábor na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted] a do práva vstupovat do studny za účelem údržby a opravy vodovodního potrubí a čerpadla a trpět výkon práva žalobkyně bezplatně brát podle své potřeby vodu z této studny.

II. Žalovaný je **povinen** uvést v předešlý stav zakrytí studny nacházející se na hranici pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted] na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted] a pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted] na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted] tak, aby bylo možné odsunout krycí desku za účelem vstupu do studny a dále je povinen uvést do předešlého stavu čerpadlo žalobkyně umístěné ve studni a vodovodní potrubí tak, aby bylo zajištěno čerpání vody ze studny do domu číslo popisné [redacted]

III. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobkyně k rukám právního zástupce Mgr. Jaroslava Kadlece náklady řízení ve výši 9.356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou na ochranu rušené držby domáhala, aby žalovanému byly uloženy povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení. Žalobu odůvodnila tím, že je vylučným vlastníkem pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted] na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted]. Žalovaný je vylučným vlastníkem sousedního pozemku parcelní číslo [redacted] zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště [redacted] na LV číslo [redacted] pro obec a katastrální území [redacted]. Na samé hranici uvedených pozemků se nachází vytarasená studna, z níž žalobkyně až do 16. 4. 2018 čerpala vodu, stejně jako odnepaměti její právní předchůdci. Studna byla ze strany vlastníků vždy přístupná, nacházela se na ní volně odnímatelná krycí deska, která umožňovala

Shodu s prvopisem potvrzuje Štěpánka Kubecová.

žalobkyni (respektive jejím právním předchůdcům) volný přístup do studny a čerpání vody pro své potřeby. Dne 16. 4. 2018 vyzval žalovaný žalobkyni e-mailem, aby bezodkladně ukončila čerpání vody z předmětné studny, nebo zajistí její odpojení. Téhož dne v odpoledních hodinách žalovaný odpojil ve studni vodárnu žalobkyně, té následně přestala téct voda zavedená ze studny do jejího domu. Žalovaný tím zamezil v dodávce vody žalobkyni ze studny do domu a také v přístupu do studny, neboť zajistil krycí desky studny tak, že je není možné odsunout a odběr vody obnovit. Žalovaný tak ruší držbu práva žalobkyně na čerpání vody z předmětné studny a žalobkyně se proto domáhá její ochrany dle § 176 a následující o.s.ř. ve spojení s § 1003 a následující občanského zákoníku.

Podle § 1003 občanského zákoníku držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle ustanovení § 1007 odst. 1 občanského zákoníku byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, vypuzení z držby nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabrání výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání. Podle § 1008 odst. 1 občanského zákoníku soud zamítne žalobu na ochranu držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí 6-ti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Podle § 176 občanského soudního řádu se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15-ti dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podle § 180 odst. 1 o.s.ř. ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Soud nejprve po splnění poplatkové povinnosti žalobkyně zkoumal, zda žaloba byla podána včas. Jak vyplývá z tvrzení žalobkyně a emailu ze dne 16. 4. 2018 a dále z potvrzení o přijatém oznámení na Obvodním oddělení Policie ČR v Bechyni ze dne 17. 4. 2018, k rušení držby žalobkyně žalovaným došlo dne 16. 4. 2018, kdy žalovaný zamezil v dodávce vody ze studny do domu číslo popisné [redacted] a zároveň v přístupu do studny. Subjektivní lhůta 6-ti týdnů i objektivní lhůta 1 roku pro podání žaloby byla tedy při podání žaloby dne 20. 4. 2018 splněna.

Dále soud zkoumal poslední držbu a její svémocné rušení. Držba žalobkyně respektive jejich právních předchůdců je doložena protokolem ze 12. 4. 1951 zn. j. [redacted] znaleckým posudkem Ing. Jiřího Vavrušky ze dne 25. 3. 1978 (týká se ocenění nemovitosti číslo popisné [redacted] ve [redacted] čestným prohlášením [redacted] z nichž vyplývá, že po celý život obyvatelé domu číslo [redacted] čerpali vodu ze studny umístěné na hranici se sousedním pozemkem. Při stavbě nového domu v 60. letech, bylo do studny umístěno čerpadlo a voda byla zavedena do domu číslo popisné [redacted]. Fakturami číslo [redacted] a číslo [redacted] vydanými [redacted] žalobkyni je osvědčeno, že žalobkyně se starala o údržbu a opravy čerpadla. Čestným prohlášením [redacted] je prokázáno, že v době, kdy prováděl opravu čerpadla ve studni v roce 2008 a jejího příslušenství v roce 2015, nebránil přístupu ke studni žádný plot, poklop studny byl volně odnímatelný a nic nebránilo jeho sundání. Poslední držba žalobkyně je prokázána i emailem žalovaného ze dne 16. 4. 2018, kterým vyzval žalobkyni k ukončení odběru vody ze studny s tím, že nestane-li se tak, zajistí sám její odpojení. Potvrzením o podaném oznámení je pak prokázáno, že žalobkyně oznámila na Policii ČR, obvodní oddělení Bechyně dne 17. 4. 2018 že žalovaný ji dne 16. 4. 2018 odpojil čerpadlo ve studni.

Žaloba z rušené držby dle ustanovení § 176 a následující o.s.ř., které stanoví procesní rámec použití citovaných ustanovení občanského zákoníku, je specifická tím, že jejím předmětem není ochrana práva, ale pokojného stavu. Soud proto není oprávněn zkoumat hmotně právní otázky, ale omezí se pouze na zjištění skutkového stavu. V daném případě je zjištěn výše uvedený skutkový stav, tedy že žalobkyně čerpala pro své potřeby vodu ze studny nacházející se na hranici pozemků parcelní číslo [REDACTED] a parcelní číslo [REDACTED]. Dne 16. 4. 2018 zasáhl žalovaný do její pokojné držby tím, že odpojil čerpadlo a zajistil krycí desky studny tak, že je není možné odsunout a odběr vody obnovit. Soud proto žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení čímž dojde k obnově předešlého stavu.

O nákladech řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o.s.ř. v situaci, kdy žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná, má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 1.500 Kč (§ 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bod 4 vyhlášky 177/96 Sb.), dvě paušální částky náhrady nákladů po 300 Kč a 21% DPH ve výši 756 Kč, tedy celkem 9.356 Kč. Platební místo vyplývá z ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení odvolání ve 4 vyhotoveních ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon.

Tábor 30. dubna 2018

Mgr. Jaroslava Novotná v. r.
předsedkyně senátu

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Víta Jakšiče a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Roberta Ožvalda ve věci žalobkyně [redacted] nar. [redacted] bytem ve [redacted] zastoupené Mgr. Jaroslavem Kadlecem, advokátem se sídlem v Táboře, Tyršova 521, proti žalovanému [redacted] nar. [redacted] bytem ve [redacted] zastoupenému Mgr. Stanislavou Vogelanzovou, advokátkou se sídlem v Bechyni, Libušina 161, o ochranu rušené držby, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 30. dubna 2018, č. j. 11 C 102/2018-50,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 4.356,- Kč k rukám advokáta Mgr. Jaroslava Kadlece do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným usnesením uložil Okresní soud v Táboře (dále jen „soud I. stupně“) žalovanému, aby se zdržel zásahu do práva žalobkyně brát podle své potřeby vodu ze studny nacházející se na hranici blíže specifikovaných pozemků v katastrálním území [redacted] a do práva vstupovat do studny za účelem údržby a opravy vodovodního potrubí a čerpadla a aby trpěl výkon práva žalobkyně bezplatně brát podle své potřeby vodu z této studny (výrok I.). Výrokem II. pak uložil žalovanému povinnost uvést do předešlého stavu zakrytí uvedené studny tak, aby bylo možné odsunout krycí desku za účelem vstupu do studny, a rovněž čerpadlo žalobkyně umístěné ve studni a vodovodní potrubí tak, aby bylo zajištěno čerpání vody ze studny do domu č.p. [redacted]. Žalovaného zavázal též povinností nahradit žalobkyni náklady řízení v částce 9.356,- Kč k rukám jejího právního zástupce do tří dnů od právní moci usnesení (výrok III.). Jedná se o rozhodnutí o žalobě na ochranu rušené držby podle § 176 a násl. o.s.ř., v níž žalobkyně tvrdila, že žalovaný svémocně zasáhl do jejího práva čerpat vodu ze studny nacházející se na hranici mezi pozemky účastníků tím, že odpojil její ve studni umístěnou vodárnu a následně zajistil krycí desku studny tak, že ji nelze odsunout a odběr vody obnovit. Soud I. stupně konstatoval, že listiny, jež byly přiloženy k žalobě, dokládají držbu žalobkyně a jejích právních předchůdců, neboť z nich plyne, že vodu ze studny čerpali obyvatelé domu č.p. [redacted] po celý život, v 60. letech do ní bylo umístěno čerpadlo a voda byla zavedena do domu. Doloženo bylo i to, že studna byla volně přístupná a její poklop byl volně odnímatelný a že o údržbu a opravy čerpadla se starala žalobkyně. Držbu kromě toho potvrzuje i e-mailová zpráva ze 16.4.2018, kterou žalovaný vyzval žalobkyni k ukončení

odběru vody ze studny s tím, že neučiní-li tak, zajistí sám její odpojení. To, že k odpojení došlo, pak dokládá oznámení, která žalobkyně učinila obvodnímu oddělení Policie ČR v Bechyni dne 17.4.2018. Na základě těchto skutečností soud I. stupně žalobě s odkazem na § 1003 a násl. o.z. vyhověl. Zdůraznil, že jejím předmětem není ochrana práva, nýbrž ochrana pokojného stavu, a uzavřel, že pokud bylo prokázáno, že žalovaný odpojením čerpadla pokojný stav a držbu žalobkyně narušil, je povinen zdržet se tohoto rušení a obnovit předešlý stav; zkoumání hmotněprávních otázek nemá v tomto řízení místo. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání. Poukázal na to, že odvolal svůj konkludentní souhlas s tím, aby žalobkyně odebírala vodu z jeho studny, a vyzval ji k ukončení odběru poté, co právě v důsledku jejího zvýšeného odběru byla voda ze studny úplně vyčerpána a došlo ke spálení jeho čerpadla. Při práci ve studni zjistil, že přes tzv. elektroinstalační krabici k čerpadlu, které má žalobkyně umístěno ve studni, stéká voda, a instalace je tudíž nebezpečná. Pro zajištění bezpečnosti při práci ve studni tedy potřeboval čerpadlo žalobkyně odpojit a když žalobkyně nevyhověla jeho výzvě, odpojil čerpadlo sám. Po výměně svého čerpadla chtěl čerpadlo žalobkyně opět připojit, přizval k tomu odborníky, ale ti zjistili, že je zařízení nainstalováno v rozporu s platnými normami, a konstatovali, že za současného stavu nesmí být elektroinstalační krabice umístěna uvnitř studny. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobkyně nemá v katastru nemovitostí zapsané právo odběru vody, takže jej provádí jen na základě mlčky uděleného souhlasu, že krycí desku připevnil proto, aby zamezil vnikání dešťové a znečištěné vody do studny, a že žalobkyně – na rozdíl od jeho rodiny – má zajištěn odběr pitné vody z veřejného řadu. Podle jeho názoru mu měl soud I. stupně dát prostor k vyjádření k žalobě, kromě toho kdyby ho žalobkyně před podáním žaloby kontaktovala, mohlo dojít k dohodě a nemusely by vzniknout žádné soudní náklady; v této souvislosti žalovaný poukázal též na to, že mu nebyla zaslána ani tzv. předžalobní výzva. Závěrem žalovaný vyjádřil přesvědčení, že umístění závadného instalačního zařízení ve studni nelze pokládat za pokojný stav, a proto napadené usnesení *de facto* poskytuje ochranu protiprávnímu stavu; navíc dokud žalobkyně neuvede své zařízení do souladu s normami, není on schopen splnit uloženou povinnost uvést její čerpadlo do původního stavu. Žalovaný navrhl, aby bylo napadené usnesení změněno tak, že se žaloba zamítá.

Žalobkyně ve svém vyjádření zdůraznila, že vodu čerpala vždy legálně, že žalobce ji svým e-mailem pouze vyzval k odpojení čerpadla a že s tvrzením o vadné instalaci přišel až poté, co obdržel rozhodnutí soudu. Proto by mělo být napadené usnesení potvrzeno.

Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Odvolací soud proto projednal věc podle § 212 o.s.ř., přezkoumal napadené usnesení v celém jeho rozsahu a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Z citovaného ustanovení plyne, že soud má pro své rozhodnutí k dispozici jen velmi omezenou dobu a že tedy nařízení jednání bude v obdobných věcech spíše výjimkou. Na druhé straně by se ale soud měl pokusit získat alespoň písemné stanovisko žalovaného k žalobě, protože jen tak si může pro rozhodnutí opatřit co nejúplnější skutkové podklady. Proto z procesního hlediska lze soudu I. stupně vytknout, že současně s výzvou k zaplacení soudního poplatku zaslalou žalobkyni nedoručil žalovanému stejnopis

žaloby a nevyzval ho k písemnému vyjádření. Toto pochybení však není vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, když občanský soudní řád nepředpokládá, že v těchto věcech bude prováděno rozsáhlé dokazování (srov. níže citovaný § 178 o.s.ř.), a veškeré své argumenty mohl žalovaný uplatnit v rámci opravného prostředku. Proto není důvodu ke zrušení napadeného usnesení podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Toto procesní ustanovení navazuje na hmotněprávní úpravu § 1003 a násl. o.z., která slouží k ochraně pokojného stavu. Zákon zde poskytuje ochranu jakékoli držbě, tedy nejen řádné, poctivé a pravé, ale i nepoctivé, neřádné a nepravé (nejde-li o případ uvedený v § 1007 odst. 1 větě druhé o.z. – srov. např. publikaci Spáčil a kol., Občanský zákoník III, Věcná práva, vydanou nakladatelstvím C.H.Beck v edici Velké komentáře, 1. vydání 2013, str. 114). Žalobci tedy postačí, prokáže-li, že je držitelem práva; to, zda mu toto právo skutečně náleží, soud v řízení o žalobě na ochranu rušené držby nezkontroluje. Držbu práva odebírat vodu ze sporné studny žalobkyně prokázala a žalovaný ji ani nezpochybňuje; jeho tvrzení, že jí právo odběru příslušelo pouze na základě souhlasu, který byl nyní odvolán, je bezpředmětné, neboť, jak bylo shora uvedeno, existencí práva se v tomto řízení nelze zabývat. Spor není ani o tom, že žalovaný držbu žalobkyně svým jednáním ruší (slovy § 1007 o.z. ji z držby vypudil). Navzdory výslovnému znění § 177 odst. 1 věty druhé o.s.ř. nelze na žalobkyni požadovat, aby prokazovala, že rušení její držby je svémocné, a tak – jelikož obecně platí, že nikdo není oprávněn držbu rušit, nemá-li k tomu právní důvod – je na žalovaném, aby prokázal, že takový důvod k rušení držby má [srov. blíže publikaci Petr Lavický a spol., Občanský soudní řád (§ 1 až 2501), Praktický komentář, vydanou nakladatelstvím Wolters Kluwer ČR 2016, str. 879]. Svémocnost zásahu do držby žalobkyně je zřejmá již z e-mailu z 16.4.2018, jímž žalovaný, aniž by se jakkoli zmínil o vadném stavu elektroinstalace, s odůvodněním, že nemá k čerpání vody z jeho studny žádné svolení, vyzval žalobkyni k „bezodkladnému přerušení tohoto konání“ s tím, že v opačném případě zajistí odpojení sám (což – jak je nesporné – týž den též učinil). Z následné elektronické korespondence účastníků (jíž odvolací soud provedl důkaz při svém jednání) pak je zřejmé, že první zmínku o vadné elektroinstalaci adresoval žalovaný žalobkyni až 5.5.2018 večer, tedy v době, kdy mu již byl znám obsah nyní přezkoumávaného usnesení; to podporuje domněnku žalobkyně, že toto tvrzení žalovaného je jen účelové. I kdyby však bylo počínání žalovaného skutečně až důsledkem zjištění nevyhovujícího stavu čerpacího zařízení žalobkyně, nebyl by dán důvod ke svémocnému zásahu do její držby. Právní důvody opravňující k rušení držby mohou být různé; mohou mít veřejnoprávní povahu (např. zákonné věcné břemeno, výkon soudního či správního rozhodnutí – nic takového ale v daném případě nepřipadá v úvahu) nebo mohou vyplývat z předpisů soukromého práva (např. z § 1014 či 1016 o.z. nebo může jít o výkon práva odpovídajícího věcnému břemeni či práva obligačního; rušitel může též tvrdit, že užíváním sousedního pozemku nedochází k rušení, neboť k němu vydržel vlastnické právo). O žádný z těchto případů se však v této věci nejedná. Nejde ani o situaci popsanou v § 1006 o.z. (opětovné zmocnění se odňaté věci) či v § 1007 odst. 1 větě druhé o.z. (žalovaný netvrdí, že žalobkyně získala nepravou držbu *proti němu*). V podrobnostech k těmto úvahám srov. opět již citovaný praktický komentář k občanskému soudnímu řádu. Měl-li žalovaný za to, že žalobkyně zasahuje do jeho práva neoprávněně, ať už tím, že odebírá vodu z jeho studny, nebo umístěním vadného čerpacího zařízení do studny, měl k dispozici záporní žalobu, případně i návrh na nařízení předběžného opatření domáhajícího se zdržení se konkrétního jednání, ale nic ho neopravňovalo ke svémocnému zásahu do její držby a tím k narušení pokojného stavu. Lze tedy uzavřít, že soud I. stupně nepochybil, když v souladu s

§ 1007 odst. 1 větou první o.z. uložil žalovanému povinnost zdržet se v žalobě popsaného rušení držby a uvést vše v předešlý stav. K námitce, že za daného stavu není žalovaný schopen tuto povinnost splnit, postačí uvést, že je jen na něm, jakou cestu k tomu zvolí, neboť to byl on, kdo svémocným zásahem současnou situaci způsobil. Vzhledem k tomu, co je výše uvedeno, je zřejmé, že výroky I. a II. napadeného usnesení jsou věcně správnými rozhodnutími a jako takové byly podle § 219 o.s.ř. potvrzeny.

Stejným způsobem rozhodl odvolací soud i o výroku o nákladech řízení. V řízení před soudem I. stupně uspěla žalobkyně a její právo na náhradu nákladů řízení tudíž vyplývá z § 142 odst. 1 o.s.ř. Tvrzení žalovaného, že se účastníci mohli dohodnout, pokud by ho žalobkyně před podáním žaloby vyzvala k jednání, se jeví v kontextu dlouhodobě narušených sousedských vztahů mezi nimi a postoje žalovaného prezentovaného v odvolacím řízení jako velmi nereálné. Pokud pak jde o námitku absence tzv. předžalobní výzvy podle § 142a odst. 1 o.s.ř., postačí odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu, která nepovažuje nedostatek předžalobní výzvy za důvod k odepření práva na náhradu nákladů řízení, je-li zřejmé, že žalovaný ani po doručení žaloby není ochoten požadovanou povinnost splnit dobrovolně (např. usnesení ze dne 15.4.2015, sp. zn. 29 Cdo 2620/2014). Vzhledem k již zmíněnému odmítavému stanovisku žalovaného k požadavkům žalobkyně tedy není pochybením, když mu soud I. stupně uložil povinnost k náhradě nákladů. Tyto náklady jsou vyčísleny zcela správně, a proto byl i výrok III. přezkoumávaného usnesení podle § 219 o.s.ř. potvrzen.

Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. má žalobkyně právo i na náhradu nákladů odvolacího řízení, které představuje odměna advokáta za dva úkony právní služby (sepis vyjádření k odvolání a účast u jednání odvolacího soudu) po 1.500,- Kč stanovená podle § 9 odst. 1 a § 7 bodu 4. vyhlášky č. 177/1996 Sb., dvě paušální částky náhrady výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 téhož předpisu a náhrada za daň z přidané hodnoty ve výši 21% ze součtu uvedených částek (756,- Kč). Celkovou částku 4.356,- Kč je žalovaný povinen zaplatit – stejně jako náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně – ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zastupujícího advokáta (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1, § 211 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Táboře dne 19. července 2018

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Divíšková

Kateřina
Divíšková

Digitálně podepsal
Kateřina Divíšková
Datum: 2018.07.19
13:01:01 +02'00'

Vít J a k š i č v.r.
předseda senátu